

Entre la bassa i el molí passava el camí. Al fons Les Coves.

Pedres de l'assut al llit del riu.

amb una pendent considerable, el barranc dels Castellots. Davant de l'esmentada desembocadura, sens dubte, apareix en restes de l'assut. Però, com el riu i els terrenys que l'envolten no han canviat de nivell, és impossible que l'aigua arribara a la sèquia perquè els terrenys que li servien de suport estan força més elevats que el buc del riu, almenys quatre metres. Per tant trac la conclusió

que l'assut deuria estar situat dins del barranc dels Castellots, la sèquia bordejava el "terré", i les pedres suava esmentades hauran segut arrencades en alguna crescuda del riu i dipositades on ara són.

Després de moldre, aquest molí vessava l'aigua, de bell nou, al riu i cap altre molí se n'aprofitava, almenys directament.

Tots els vells consultats

sempre l'han vist així, han coincidit en el nom del molí. Sempre s'ha anomenat Trencafères, no cal dir que ningú l'ha vist moldre i tampoc han sentit que en fecin esment del funcionament llurs avantpassats. La seva antigor ultrapassa qualsevol previsió. Només les runes que hi romanen saben guardar ben celats, per sempre, records, feines, anècdotes i l'existència d'un passat prenys de laboriositat i prosperitat.

Aquest molí era d'un home de la Vilanova, li'l va vendre a Tomas Sales, secretari que va estar molts anys al front de l'Ajuntament de Les Coves, era germà del pare dels metges Sales, és a dir, era son oncle, passaren els anys i En Miquel Martínez (Ganxos) el va comprar als hereus de l'esmentat secretari. A hores d'ara és propietat de Pura Martínez, filla d'En Miquel.

B. Barberà

La paret de la bassa arriba al camí.

Trestellador per escapir-se l'aigua.

L'ensorrat cup envaït pels albarzers.